

Arrest

nr. 161 057 van 29 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 1 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. A. HAEGEMAN loco advocaat Mr. H. CHATCHATRIAN en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de stad Danan (Dhanan) in het gelijknamige district van de Gode Zone. Ongeveer tien jaar geleden werden uw vader en uw broer lid van het ONLF en namen deel aan de gewapende strijd van deze groepering. U had slechts sporadisch contact met uw vader en broer omwille van hun activiteiten voor het ONLF. Tijdens een inval in 2005 GK, de autoriteiten waren op zoek naar uw vader, kreeg u een kogel in uw been.

In het jaar 2010 van de Gregoriaanse kalender werd u eveneens lid van het ONLF en begon u spionagetaken voor hen uit te voeren. In het jaar 2004 (2011-2012 GK) van de Ethiopische kalender rondde u uw middelbaar onderwijs af. In de jaren 2005 en 2006 EK (2012-2014 GK) studeerde u aan de universiteit van Jigjiga. Aan de universiteit van Jigjiga bespioneerde u uw medestudenten en gaf hen

ook advies over het ONLF. Op 1 januari 2015 GK werd uw oom, de broer van uw vader door de autoriteiten gedood. Ze dumpen zijn ziellose lichaam in de stad en verboden jullie hem te begraven. Uiteindelijk nam u zijn lichaam mee samen met enkele vrienden. Op 2 april 2015 werd u in Jigjiga gearresteerd omdat u uw oom toch begraven had en omdat de autoriteiten u ervan verdachten lid te zijn van een verboden organisatie. U werd meegenomen naar de gevangenis. U werd mishandeld tijdens uw detentie. Op 04.06.2015 werd u samen met veertien of vijftien medegevangenen onder een boom gezet. Men vertelde jullie dat jullie naar een grotere gevangenis overgebracht werden, maar dat men jullie misschien ook zou doden. Jullie zagen de kans te ontsnappen toen de bewaker en zijn assistent even niet attent waren. U liep de ganse dag tot u het dorp Garang bereikte, waar u naar uw vrienden in Jigjiga belde. Zij pikten u op en brachten u naar de hoofdstad. Vanuit Addis Abeba verliet u het land. U reisde via Libië en Italië naar België waar u op 13 juli 2015 een asielaanvraag indiende. U verklaart niet terug te kunnen keren naar Ethiopië omdat u de autoriteiten vreest.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u kopieën van schoolrapporten, een doktersattest betreffende een verwonding die u opgelopen zou hebben bij een inval in uw ouderlijk huis en een document uitgaande van het ONLF betreffende uw lidmaatschap van deze organisatie neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat hoewel u verklaart dat zowel uw vader als uw oudere broer gedurende tien jaar lid waren van het ONLF en activiteiten voor deze groepering uitvoerden u geen begin van materieel bewijs neerlegt betreffende dit voorgehouden lidmaatschap en de daaraan verbonden activiteiten. U stelt niet over dergelijke documenten te beschikken (cgvs p.15).

Wat echter ernstiger vragen oproept is dat uw verklaringen hierover evenmin overtuigen. Zo ondergraaft uw bijzonder beperkte kennis betreffende de geschiedenis van het ONLF de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw leven in een familie met sterke banden met het ONLF en uw bewering dat u sinds 2010 zelf lid was van en activiteiten uitvoerde voor deze groepering. Zo verklaart u dat het ONLF de gewapende strijd in 1992 aanging (cgvs p.10). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat het ONLF in 1992 nog een dominante positie bekleedde in het politieke landschap in de Somalische regio van Ethiopië. Met de figuur van Abdillahi Mohamed Saadi leverden zij zelfs de eerste president van de regio. Pas nadat het ONLF in 1994 een referendum over onafhankelijkheid eiste werd zij door de Ethiopische autoriteiten van de macht verdreven en ging de beweging ondergronds. Welke Somalische clans tegen het ONLF gekant zijn weet u niet te vertellen. U verwijst uiteindelijk naar de voornamelijk uit etnische Somaliërs bestaande Liyu politie, zonder de naam van een clan te geven (cgvs p.25-26). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat er wel degelijk Somalische clans tegen het ONLF gekant zijn en dat bijvoorbeeld de Liyu politie vooral rekruteert onder de Ali Yusuf subclan van de Reer Abdille clan. Wanneer het CGVS informeert of het ONLF verschillende facties telt verklaart u antwoordt u aanvankelijk ontkennend om vervolgens toe te geven dat u hiervan niet op de hoogte bent (cgvs p.12). Uit de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie blijkt dat het ONLF wel degelijk gematigde dan wel eerder radicale facties kent. Sommige van deze facties scheurden zich van het ONLF af of tekenden eenzijdig vredesakkoorden met de Ethiopische autoriteiten. Zo sloot een factie binnen het ONLF in 2010 een akkoord met de Ethiopische autoriteiten. Wanneer het CGVS informeert of u ooit gehoord heeft van een groep binnen het ONLF die de gewapende strijd opgaf antwoordt u echter ontkennend (cgvs p.12). Het mislukken van de vredesonderhandelingen in 2012 wijt u aan de eis van de Ethiopische autoriteiten voor een wapenstilstand. De na deze onderhandelingsronde verschenen persartikels en rapporten weten het afbreken van de gesprekken dan weer aan de eis van de Ethiopische autoriteiten dat het ONLF de Ethiopische grondwet zou respecteren. Gevraagd naar de verhouding tussen het ONLF en de Ethiopische overheid de afgelopen drie jaar stelt u dat het aartsvijanden zijn die elkaar willen vernietigen (cgvs p.11). In werkelijkheid werden de in 2012 afgebroken onderhandelingen in februari 2015, slechts enkele maanden voor uw gehoor, hervat. Van iemand die verklaart afkomstig te zijn uit een familie waarvan de vader en een oudere broer hun leven verloren in deze strijd mag redelijkerwijs aangenomen worden dat hij op de hoogte is van de geschiedenis van de beweging waarin zij actief zouden zijn geweest.

Wanneer het CGVS informeert of er in de gevechtseenheid waarin uw vader actief was sprake was van rangen stelt u dit niet te weten. U vult aan hier niet veel informatie over te hebben (cgvs p.7). U bent evenmin op de hoogte van wie uw vader zij orders ontving. Ter verklaring voor uw onwetendheid stelt u dat u hem de laatste tien jaar slechts één keer sprak (cgvs p.15). Hoewel u verklaart afkomstig te zijn uit de stad Danan (cgvs p.3 en 5) en daar tot ongeveer 2011 te hebben gewoond kan u slechts één naam van een ONLF-commandant uit de regio rond Danan opnoemen (cgvs p.14). U weet te vertellen dat de

gouverneur van de stad Danan door het ONLF werd vermoord. Wie er binnen het ONLF verantwoordelijk was voor het doden van deze gezagsdrager weet u echter niet (cgvs p.14). Wanneer het CGVS u confronteert met de naam Mohamad Sirad Dolaal weet u correct te vertellen dat deze persoon een leidinggevend figuur binnen het ONLF was en gedood werd rond 2009. De plaats waar hij gedood werd situeert u echter in het Abudar district in de Somalische regio van Ethiopië (cgvs p.13). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt vooreerst dat er geen Abudar district bestaat in de Somalische / Ogaden regio in Ethiopië. Daarenboven blijkt dat Mohammad Siraad Dolaal in de omgeving van Danan gedood werd. Van iemand die verklaart dat hij afkomstig is uit Danan en opgroeide in een familie waar de vader en broer het leven lieten voor het ONLF mag verwacht worden dat hij niet alleen een minimum aan informatie kan weergeven betreffende de structuur van de groep waarin zijn vader actief was maar ook een duidelijke en gedetailleerde kennis heeft van de incidenten in zijn thuisregio gelinkt aan deze groepering. Het voorgaande leidt er toe dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen over de oorzaak van uw problemen in Ethiopië, namelijk uw opvoeding in een gezin met banden met het ONLF. Logischerwijze kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan de feiten die er het gevolg van zouden geweest zijn, namelijk uw toetreding tot het ONLF in 2010 en de taken die u voor uitvoerde.

Verder verklaart u in het jaar 2010 van de Gregoriaanse kalender zelf lid te zijn geworden van het ONLF. U zou sindsdien informatie hebben doorgegeven aan deze groepering (cgvs p.16). Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u geen begin van materieel bewijs aanbrengt aangaande uw lidmaatschap van en activiteiten voor het ONLF. Al evenmin overtuigen uw verklaringen betreffende uw beweerde spionageactiviteiten. Wanneer het CGVS u uitnodigt om deze activiteiten nader toe te lichten blijkt u slechts uiterst summiere en bijzonder vage verklaringen te kunnen afleggen. U stelt dat u geen specifieke functie had en gewoon steun gaf (cgvs p.17). Gevraagd of u actief was voor het ONLF tijdens uw verblijf in de stad Gode, waar u de laatste jaren van uw middelbaar onderwijs afmaakte, antwoordt u bevestigend. U verklaart bijzonder vaag het ONLF steun te hebben gegeven door hen informatie door te spelen. Wanneer het CGVS informeert welke informatie u doorspeelde tijdens uw verblijf in Gode geeft u toe, geheel tegenstrijdig met uw eerdere bewering, dat u tijdens deze periode geen informatie aan de rebellen gaf. U stelt ook later niet veel te hebben gedaan (cgvs p.19).

Ten slotte verklaart u dat u aan de universiteit van Jigjiga zowel spionagetaken uitvoerde als uw medestudenten adviseerde over het ONLF (cgvs p.20). Betreffende uw studie aan deze universiteit verklaarde u op het moment van uw asielaanvraag dat u van het jaar 2010 GK (2002 EK) tot het jaar 2012 GK studeerde en na deze twee jaar uw studie beëindigde (verklaring dvz - vraag 11). Tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart u aanvankelijk dat u in de jaren 2005 en 2006 EK (2012-2014 GK) aan de universiteit van Jigjiga studeerde (cgvs p.6) om uiteindelijk te stellen dat u in april 2015 terugkeerde als student naar Jigjiga en daar gearresteerd werd (cgvs p.21-23). De vaststelling dat u bijzonder weinig consistente verklaringen aflegt betreffende de periode dat u aan de universiteit van Jigjiga studeerde ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verblijf daar en bijgevolg ook van de taken die u daar voor het ONLF zou hebben uitgevoerd. Wanneer het CGVS u bovendien wijst op uw weinig aannemelijke bewering, namelijk dat u aan de universiteit van Jigjiga enerzijds spioneerde voor het ONLF en anderzijds advies gaf aan potentiële rekruten waarbij de ene taak per definitie in het geheim plaats heeft en de andere niet zonder contact met anderen kan overtuigen uw verklaring dat u uw adviezen niet op publieke plaatsen gaf allerm minst. Door het verstrekken van adviezen aan en het rekruteren voor een verboden gewapende groepering van aspirantleden, ongeacht op welke plaats dit geschiedt, stelt de adviseur of rekruteerder zich niet alleen bloot aan mogelijk verraad maar veropenbaart hij of zij ook zijn mening of houding, een situatie die uitermate vermeden dient te worden voor diegene die in het geheim informatie dient te vergaren. De vaststelling dat u geheel geen idee heeft welke Somalische clans er tegen het ONLF gekant zijn maakt uw bewering dat u zowel rekruteerde als spioneerde nog minder aannemelijk. In een op clanverhoudingen gebaseerde samenleving als de Somalische zal iemand die zich in een min of meer onbekende omgeving begeeft zich immers voorafgaand dienen te vergewissen van de houding van de clan van een mogelijke rekrut. Ook uw verklaringen betreffende uw arrestatie roepen ernstige vragen op. U verklaart immers dat u op 02.04.2015 te Jigjiga aangehouden werd omdat u op 01.01.2015, tegen de orders van de autoriteiten in, het lijk van uw vermoorde oom begroef in Danan. Gevraagd waarom de autoriteiten u pas vier maanden later bij uw terugkeer naar Jigjiga arresteerden stelt u dat de autoriteiten niet op de hoogte waren van uw woonplaats te Danan, waar u slechts op vakantie was. Wanneer het CGVS u er op wijst dat uw familie nog steeds in Danan woont zodat er vanuit gegaan kan worden dat zij op de hoogte zijn van uw verblijfplaats in deze stad overtuigt uw antwoord, dat u het ook niet weet maar dat ze misschien niet goed geïnformeerd waren (cgvs p.22-23), allerm minst. Redelijkerwijs mag er vanuit gegaan worden dat de verblijfplaats van een familie waarvan een aantal leden sterk betrokken zijn bij de verboden gewapende groepering ONLF gekend is bij de (plaatselijke) autoriteiten.

De geloofwaardigheid van uw beweringen betreffende uw arrestatie wordt verder ondergraven door uw tegenstrijdige en ook vage verklaringen betreffende de datum waarop dit incident plaats had. Zo stelde u op het moment van uw asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op 2 april 2015 gearresteerd werd. Bij aanvang van het gehoor voor het CGVS situeert u uw aanhouding dan weer twee dagen later, op 4 april. Later tijdens het gehoor grijpt u terug naar de oorspronkelijk door u opgegeven arrestatiedatum (cgvs p.22) om even later uw ontsnapping uit de gevangenis dan weer op 2 april te situeren (cgvs p.24). U blijkt verder geen idee te hebben op welke dag van de week u gearresteerd werd en of uw aanhouding in het begin dan wel het einde van de week of in het weekend plaats vond. Wanneer het CGVS u op deze merkwaardige wijze van memoriseren wijst, waarbij u wel de datum van een incident kan weergeven maar dit incident niet in het tijds kader van uw leven kan plaatsen, verklaart u uw onwetendheid door de spanning die dit incident met zich meebracht. Van iemand die plots en onverwacht gearresteerd wordt mag, eerder dan een juiste datumbepaling, verwacht worden dat hij zo zij dit incident doorleefd in het tijds kader van zijn dagelijks leven kan plaatsen. De vaststelling dat u hier geheel niet toe in staat bent bekrachtigt dan ook het reeds ernstige vermoeden dat u een geconstrueerd relaas naar voor brengt. Bijkomend kan nog gewezen worden op het feit dat u uw arrestatie in de Ethiopische kalender situeert op 03.09.2006 (cgvs p.4) wat dan weer overeenkomt met 11 mei 2014, bijna een jaar eerder dan uw tijdssituering in de Gregoriaanse kalender.

Concluderend moet er worden gesteld dat u er naar aanleiding van uw asielverzoek niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg kan u de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend. De door u in het kader van deze asielaanvraag neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. De kopieën van uw schoolrapporten hebben betrekking op uw scholing in uw land van herkomst maar houden geen verband met uw asielrelaas. Betreffende het attest uitgaande van het ONLF dient opgemerkt te worden dat dergelijk document de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstelt aangezien het enkel het vermogen heeft om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Het volstaat op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Bijkomend kan nog opgemerkt worden dat de inhoud van dit document niet strookt met uw verklaringen tijdens het gehoor. Zo stelt dit document dat uw familieleden aangehouden werden. Tijdens uw gehoren voor de asielinstanties maakt u daar geen enkele melding van, u stelt dat uw vader en uw twee oudere broers nog steeds in Dhanan verblijven (verklaring dvz – vragen 13 en 17 en gehoor cgvs). Betreffende de bewering in dit document dat u een actief lid bent van de Ogaden diaspora dient opgemerkt te worden dat u hiervan geen enkel materieel bewijs neerlegt en dit evenmin aanhaalde tijdens uw gehoor. Hieromtrent dient tevens worden opgemerkt dat in bovenstaande alinea's werd geconcludeerd dat u uw sympathie voor en betrokkenheid bij het ONLF in uw land van herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan de bewering in dit document dat u dit engagement voortgezet zou hebben na uw vertrek uit Ethiopië. Aangaande de schoolrapporten en het attest uitgaande van het ONLF dient bovendien opgemerkt te worden dat kopieën geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend. Het door u neergelegde medisch attest opgesteld in België bevestigt dat u een letsel heeft aan uw been en stelt dat u psychologische problemen zou kennen maar biedt geen uitsluitsel over de wijze waarop u dit letsel en deze problemen zou hebben opgelopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffen de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (verder: de vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, de materiële motiveringsplicht en artikel 3 EVRM.

Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen waaruit blijkt dat hij spontaan aangaf geen tastbaar bewijs van het tien jaar durende lidmaatschap van zijn vader en broer bij het ONLF te kunnen neerleggen. Hij had geen contact met zijn vader gedurende zijn lidmaatschap van het ONLF.

De volgens verweerder beperkte kennis inzake de geschiedenis van het ONLF kan verzoeker niet verweten worden omdat verzoeker heeft aangegeven niet veel te moeten doen voor het ONLF. Hij staat wel achter de ideeën en trachtte de mensen te adviseren. Verweerder had te grote verwachtingen

inzake de kennis van verzoeker omtrent het ONLF. Verzoekers functie (spion, rekruteerder) werd door verweerder te hoog ingeschat. Verzoeker kan dan ook geen gedetailleerde informatie geven over de structuur.

Verzoeker is geen vooraanstaand lid maar wel degelijk een lid, weze het met een niet beduidende functie. Hij wordt oprecht geviseerd omdat hij zijn oom tegen de wil van de autoriteiten heeft begraven en omwille van zijn eerder oppervlakkig lidmaatschap van de ONLF.

2.1.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, de materiële motiveringsplicht en artikel 3 EVRM.

Verzoeker verwijst naar zijn verwondingen en psychologische problemen. Verweerder legt de attesten al te gemakkelijk naast zich neer. De littekens zijn een begin van bewijs omtrent het vluchtrelaas. Verzoeker verwijst naar twee arresten van het Europees Hof van de Rechten van de Mens inzake de bewijswaarde van medische attesten.

Verzoeker stelt dat de uitwijzing naar “*Somalië*” een schending inhoudt van artikel 3 EVR. De cumul van de algemene slechte veiligheid in “*Somalië*”, zijn specifieke toestand en het bewijs van in het verleden opgelopen fysieke en psychische pijn moet leiden tot een erkenning als vluchteling.

2.1.3.1. Ter terechtzitting legt verzoeker middels een aanvullende nota volgende stukken neer: mailverkeer tussen de raadsman van verzoeker en het ONLF en een attest van 25 augustus 2015 van het ONLF.

2.1.3.2. Aangaande het attest van ONLF, gedateerd 25 augustus 2015, werd ter terechtzitting vastgesteld dat het reeds was neergelegd op het CGVS en het zich bevond in het administratief dossier (stuk 10, map documenten).

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. Verzoeker voert in essentie aan dat verweerder zijn activiteiten voor het ONLF te hoog inschat, verzoeker stelt dat hij eigenlijk geen belangrijk lid. Verzoekers verweer is echter incoherent met zijn verklaringen.

Verzoeker verklaarde in de ‘Vragenlijst’ van het CGVS (zie stuk 12, nr. 3): “(...) ik werkte voor de organisatie ONLF. (...) Ik verzamelde onopvallend informatie voor hen. Ik was een soort spion. (...) Binnen de studentenvereniging moest ik het oog houden, welke studenten met de regering samenwerkten. (...) Van 2010 (...) Tot 2015.” Bij het indienen van zijn asielaanvraag mat verzoeker zich het profiel aan van een persoon die jarenlang informatie verzamelde voor het ONLF, hetgeen een grote mate van activisme impliceert.

Tijdens het gehoor op het CGVS poneert verzoeker dat zowel zijn vader als zijn broer (gehoor, p.15) jarenlang militair actief zijn voor het ONLF. Verzoeker zelf zou lid zijn geworden in 2010 en zou gedurende jaren informatie hebben verzameld, alsook steun en adviezen hebben verleend (gehoor, p. 16 – 20).

Derhalve kan van verzoeker, als lid van een familie die actief is binnen het ONLF, inzicht worden verwacht inzake de geschiedenis van het ONLF en de organisatie. Verzoekers verklaringen over zijn activiteiten (steun en adviezen) zijn echter bijzonder oppervlakkig en weinig concreet. Hetzelfde geldt voor zijn verklaringen, zoals terecht aangehaald in de bestreden motivering, inzake belangrijke gebeurtenissen van het ONLF en haar situering binnen het politieke landschap in Ethiopië en de Somalische gemeenschap aldaar. Deze oppervlakkige verklaringen ondermijnen dan ook verzoekers geloofwaardigheid inzake zijn activiteiten voor het ONLF, zeker aangezien ze inconsistent zijn met het profiel dat hij zich aanmat bij het indienen van zijn asielaanvraag.

Tevens werd terecht in de bestreden beslissing vastgesteld dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zich inzake zijn aanhouding niet kan herinneren of dit in het begin, midden of einde van de week was (zie gehoor, p. 23-24). Van verzoeker, die universitaire studies aanving, kan dergelijke situering in de tijd worden verwacht. Voormelde vaststelling ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden detentie.

Verzoekers verweer in het verzoekschrift kan aldus niet worden aangenomen als nuttige weerlegging van de omstandige motivering inzake de ongeloofwaardigheid van zijn activisme voor het ONLF, en de daaruit voortvloeiende vervolgingsfeiten.

De bestreden beslissing oordeelde dan ook verder terecht: *“Betreffende het attest uitgaande van het ONLF dient opgemerkt te worden dat dergelijk document de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstelt aangezien het enkel het vermogen heeft om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Het volstaat op zichzelf niet om de geloofwaardigheid van uw beweringen te herstellen. Bijkomend kan nog opgemerkt worden dat de inhoud van dit document niet strookt met uw verklaringen tijdens het gehoor. Zo stelt dit document dat uw familieleden aangehouden werden. Tijdens uw gehoren voor de asielinstanties maakt u daar geen enkele melding van, u stelt dat uw vader en uw twee oudere broers nog steeds in Dhanan verblijven (verklaring dvz – vragen 13 en 17 en gehoor cgvs). Betreffende de bewering in dit document dat u een actief lid bent van de Ogaden diaspora dient opgemerkt te worden dat u hiervan geen enkel materieel bewijs neerlegt en dit evenmin aanhaalde tijdens uw gehoor. Hieromtrent dient tevens worden opgemerkt dat in bovenstaande alinea's werd geconcludeerd dat u uw sympathie voor en betrokkenheid bij het ONLF in uw land van herkomst niet aannemelijk heeft gemaakt. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan de bewering in dit document dat u dit engagement voortgezet zou hebben na uw vertrek uit Ethiopië.”*

Tevens werd omtrent het medisch attest terecht gesteld: *“Het door u neergelegde medisch attest opgesteld in België bevestigt dat u een letsel heeft aan uw been en stelt dat u psychologische problemen zou kennen maar biedt geen uitsluitsel over de wijze waarop u dit letsel en deze problemen zou hebben opgelopen.”* Een medisch attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. Aangezien verzoekers relaas geheel ongeloofwaardig is, kan het bijgebrachte medische attest zijn geloofwaardigheid niet herstellen. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk ooit vervolgd te zijn geweest.

Het ter terechtzitting neergelegde mailverkeer tussen verzoekers advocaat en Abdirahman Mahdi, 'Foreign Relations Secretary' van het ONLF, kan evenmin verzoekers geloofwaardigheid herstellen. Verzoeker werd ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV. Hem werd onder meer gevraagd of hij aan de 'Foreign Relations Secretary' van het ONLF had gevraagd waar zijn vader zich bevond aangezien deze persoon blijkbaar vlot informatie over zijn vader kon meedelen. Verzoeker bleek niet gevraagd te hebben, noch bleek hij zich enige andere moeite te hebben getroost, om via deze contactpersoon informatie over zijn vader te bekomen niettegenstaande deze persoon blijkbaar informatie bezat over de vader van verzoeker, met wie verzoeker al lang geen contact meer heeft. Dergelijke houding doet afbreuk aan de integriteit van de inhoud van de mail. Indien verzoekers vader

daadwerkelijk al jaren voor het ONLF zou werken en verzoeker al lang geen contact meer had met zijn vader, was deze 'Foreign Relations Secretary' een opportuniteit voor verzoeker om het contact met zijn vader te herstellen; hetgeen des te meer klemte aangezien beide blijkbaar actief zouden zijn voor het ONLF.

De verwijzing in het verzoekschrift naar Somalië is niet dienstig aangezien verzoeker de Ethiopische nationaliteit heeft.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig januari tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,
dhr. R. SANEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN

W. MULS